

Voorkoming van Tandcaries. ¹⁾

Wellicht verwondert het u, dat ik over een zoo afgezaagd thema als de *caries* nog iets bijzonders te melden heb. Wij allen toch zijn voldoende op de hoogte van deze meest verbreide en steeds onze bijzondere aandacht trekkende ziekte.

Al wat geschieden kan om de tandcaries te stuiten is in onze macht. Ieder onzer is van het groote nut der conservatieve behandeling overtuigd. Tot heden toe is mij uit de literatuur niets anders bekend op dit gebied, dan dat er steeds gearbeid wordt om niet alleen de *caries* te stuiten, maar om een voorbehoedmiddel te vinden tegen *caries* in mondwaters, tandpoeders en tandpasta's. Het is nog geen jaar geleden, dat de Berlijnsche hoogleeraar MILLER, die toch wel geacht kan worden een eerste specialiteit te zijn, in zijn kliniek zijnen studenten aanried zijn voorbeeld te volgen door met onafgebroken ijver te zoeken naar een mondwater, dat de eigenschap bezit, alle ziektmakende bacteriën te vernietigen, en verder alle schadelijke invloeden te neutraliseeren, zonder andere organen te benadeelen. Prof. MILLER verklaarde, dat tot op heden nog het beste resultaat gaf de aanwending van sublimaatoplossingen, doch legde tevens de verklaring af, dat een specifiek mondwater ter voorkoming van *caries* nog niet bestaat. Wordt er een

---

1) Uittreksel van de voordracht gehouden in de vergadering der N. T. V. van den 16den Febr. 1895.

mondwater gevonden dat aan genoemde eischen voldoet, dan zal het hoofddoel, de voorkoming der *caries*, niet bereikt worden, daar zoodanig mondwater in voortdurend contact zou moeten blijven met het gebit, hetgeen ik onmogelijk acht.

En toch staat het bij mij vast, dat men naar een middel, om een ziekte als *caries*, die 90 % der menschen aantast, te voorkomen, moet blijven zoeken. Maar men zoek niet naar een mondwater welks taak zou zijn bacteriën te dooden en schadelijke invloeden te neutraliseeren; men vestige zijne aandacht in eene andere richting, *door te trachten de tanden onvatbaar te maken voor caries*.

Hoe of op welke wijze dit nu geschieden moet, daarop moet ik het antwoord vooralsnog schuldig blijven, mijn doel is momenteel alleen eene nieuwe richting aan te geven, daar maar al te duidelijk blijkt, dat men in de tot heden toe gevolgde richting vruchteloos zoekt.

Wil men een voorwerp aan schadelijke invloeden van daarop inwerkende stoffen onttrekken, dan is het beter en gemakkelijker, dat voorwerp te bedekken met eene stof, welke tegen deze invloeden bestand is, dan deze invloeden zelve op te heffen.

Zoo zal het niemand invallen ijzer tegen de werking der zuurstof te behoeden, door de zuurstof te neutraliseeren, maar wel door het te bedekken met verf of ander metaal.

Nu moge deze vergelijking zeer ruw zijn, doch ik wil hier alleen doen uitkomen, dat evenmin als het mogelijk is om de werking der zuurstof telkens te neutraliseeren, het mogelijk is de werking der schadelijke invloeden in den mond voortdurend op te heffen. En welk doel heeft een mondwater anders, dan op gezette tijden slechts voor een korten tijd de mondvloeistoffen te neutraliseeren? Men moet vooral op de tanden zelf letten; het streven moet zijn om *deze onvatbaar te maken*.

Wellicht twijfelt gij aan de mogelijkheid van onvatbaar-

maken. Zijn de tanden, die door een laagje tandsteen omgeven zijn, niet onvatbaar? Het is u toch allen bekend, dat deze tanden niet door *caries* aangetast worden. Hiermede wil ik nu niet zeggen: bedekt alle tanden met een laagje tandsteen, ik laat alleen uitkomen, dat een geheele beschutting den tand wel degelijk voor *caries* behoedt.

Waar we nu op resultaten kunnen wijzen van mannen als PASTEUR, KOCH, BERENDS, ROUX en zoovele anderen, dan valt het toch niet te ontkennen dat ook deze geleerden het onvatbaar maken van het individu op den voorgrond stellen.

Iedereen zal inzien, dat het meer in ons bereik ligt, om het individu en de voorwerpen onvatbaar te maken, dan de telkens in zoo grooten getale terugkeerende vijanden zonder geschikte wapenen te bestrijden, dus nogmaals herhaal ik, dat, van dit standpunt beschouwd, een mondwater niet afdoende is, daar het de vijanden in het gunstigste geval slechts voor een korten tijd verjaagt.

Ik vertrouw dat men, in deze richting zoekende, het gewenschte middel zal vinden.

Dat eene goede tandheelkundige school met welingerichte laboratoria, ons ter bereiking van dit doel een stap nader zou brengen, behoeft geen betoog.

B. F.

